

— In Lenčica se je zasukala na petah, pa je zapela veselo pesem. Hm, bratje orjaki tam gori v skalovju so pa mislili, da poje Jelka tu doli na senožeti.

Utihnila je Lenčica, pa je prijala Jelko. »Pojdiva urno«, je rekla. »Glej, kmalu zaide solnce, in tvoja pot je še dolga.«

Naglo sta hiteli preko senožeti do zakritega predora. Natanko je opisala Lenčica vso pot. Jelka jo je poslušala, in v srcu ji je bilo tako mehko, ko je gledala Lenčici v smehljajoči, ljubi obraz. »Lenčica, oj, Lenčica!« je zaklicala in objela jokajoč svojo ubogo tovarišico.

Nalahko se je je oprostila Lenčica. »Ne mudi se preveč, Jelka,« ji je govorila. »Pojdi naglo, da te ne zasači noč. Pozdravi moje starše in moje sestrice, pa jim reci, naj nikar ne žalujejo za mano. Povej jim, da sem vesela in radostna in da se morebiti kmalu vidimo . . . Srečno pot, Jelka, pa nikar se ne žalosti zaradi mene!«

Še enkrat je stisnila Jelka prijateljici roke in ji je pogledala še enkrat v obraz. Potem pa je izginila v predoru in se je spustila na oni strani po ozkem žlebu navzdol.

Lenčica se je pa obrnila in je hitela na pisano senožet. Dvakrat se je zavrtela na petah v svoji veliki radosti. Oj, rešila je ubogo Jelko nesrečnega življenja! Jelko, svojo ljubo tovarišico, je rešila, pa bi zdaj ne bila vesela? Hoj!

In Lenčica je priskakala na sredo senožeti. Tam pa se je ustavila in je pričela prepevati. Lepa in radostna je bila pesem, ki jo je pela Lenčica, in je tako prijetno odmevala od belih skal.

„Radost vriska vrh goré,
vriska glasno: Oj, juhé!
Juhé, juhé! Kako lepó
se smeje solnce nad goró . . .“

Prepevala je tako Lenčica. Bele ovce so se obrnile k nji, pa so jo gledale začudeno. »Be-be-be«, so zabeketale. Potem pa so se spustile v dir in so prihitele k veseli deklici. Lenčica pa je prepevala in jih je prijazno gladila. (Dalje.)

Večerna.

*Mrak se spušča
iz višin,
milo klenka
zvon iz lin . . .*

*Ptičke v gozdu
so odpele,
legle spat so
cvetke bele.*

*Zvonček klenka,
lepo poje:
„Spavaj sladko,
dete moje!“*

Hinko Medič.

Na cvetočem travniku.

V mojem srcu . . .

*V mojem srcu jutro mlado
se budi,
sredi njega slavčkov tisoč
glasno žvrgoli.*

*In okolo jasno solnce
sveti že,
ki obliva z rdečico
polje in goré.*

*Slavčkom pa srce odpeva
prelepó,
da ga čuje zemlja širna,
čuje ga nebo . . .*

*V mojem srcu jutro mlado
se budi —
z jutrom mladim srcu vstaja
up v bodoče dni . . .*

Tone Rakovčan.